

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobce: **T. V.**, zastoupeného Mgr. Alexandrem Klimešem, advokátem se sídlem v Praze 1, U Bulhara 3, proti žalované: **Česká obchodní inspekce**, ústřední inspektorát, se sídlem v Praze 2, Štěpánská 15, o žalobě proti rozhodnutí ústřední ředitelky České obchodní inspekce ze dne 26.10.2010, č.j.: ČOI 79261/10/O100/1000/10/Tu/Št, sp. zn. ČOI 57069/10/1000,

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 29.12.2010 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí ústřední ředitelky České obchodní inspekce (dále jen „odvolací orgán“), kterým bylo změněno rozhodnutí ředitele inspektorátu České obchodní inspekce Středočeského a Hlavního města Prahy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 24.8.2010, č.j.10/1075/10/52, ve znění opravného usnesení ze dne 16.9.2010 č.j. 10/1075/10/52/U. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně uložil žalobci pořádkovou pokutu ve výši 50 000,- Kč pro naplnění skutkové podstaty správního pořádkového deliktu podle § 19 odst. 1 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, v platném znění (dále jen „zákon o kontrole“) a současně mu v souladu s § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) uložil uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000,- Kč.

Odvolací orgán změnil napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu tak, že:

- A) Před slova „mařil výkon kontroly“ se do výroku č. I. doplňují slova „dne 30.4.2010“.

- B) Slova „pořádkovou pokutu ve výši 50 000,- Kč (slovy: padesát tisíc korun českých)“ se nahrazují slovy „pořádkovou pokutu ve výši 45 000,- Kč (slovy: čtyřicet pět tisíc korun českých)“.
- III. Ve zbytku se napadené rozhodnutí dle ust. § 90 odst. 5 věta druhá správního řádu potvrzuje

V podané žalobě uvedl žalobce nejprve skutkové okolnosti dané věci, a sice, že dne 30. 4. 2010 se účastnil předváděcí akce společnosti Golden Gate Marketing, s.r.o. (dále jen Golden Gate Marketing“) jako uchazeč o pozici prodejce a promotéra, tedy bez formálního vztahu k organizátorovi. Po skončení akce při úklidu sálu kontaktovaly organizátory akce kontrolorky České obchodní inspekce (dále jen „ČOI“) a žádaly po nich předložení uzavřených kupních smluv z prodejní akce a přitom se obrátily i na žalobce. Žalobce však nemohl kontrolorkám poskytnout jakoukoliv pomoc či součinnost, přesto byl po přivolání Policie ČR legitimován a byla mu správním orgánem uložena sankce ve výši 50 000,- Kč za naplnění skutkové podstaty správního pořádkového deliktu podle § 19 odst. 1 zákona o kontrole, kterého se žalobce měl dopustit tím, že způsobil, že kontrolovaná osoba nesplnila povinnost dle § 14 zákona o kontrole, tedy neposkytl součinnost kontrolním pracovníkům.

V odvolání žalobce namítl zejména, že povaha zjištěného správního pořádkového deliktu neodpovídá skutečnosti a principu přiměřenosti správní sankce, že výše pokuty neodpovídá závažnosti a okolnostem správním orgánem popsáno správního deliktu, a to zejména s ohledem na skutečnost, že žalobce nebyl dosud správně trestán a že se akce neúčastnil jako organizátor, nýbrž jako pozorovatel, tudíž jeho míra zavinění s ohledem na subjektivní pocit nekompetence je nepoměrně nižší. Následně byla pořádková pokuta odvolacím orgánem snížena na částku 45 000,- Kč s odvoláním na skutečnost, že se jedná o první porušení zákona, které bylo žalobci ČOI prokázáno.

Žalobce v podané žalobě namítá, že výše uložené sankce je nepřiměřená vzhledem k osobě pachatele a k okolnostem spáchání, neboť žalobce není a nebyl zaměstnancem organizátora akce, neměl žádné pokyny, ani informace o obchodních detailech a smlouvách uzavíraných v průběhu prodejní akce. Rovněž mu ani nebyl doručen kontrolní protokol, který byl zaslán pouze kontrolované osobě a uložená částka je pro něho téměř likvidační. Žalobce má za to, že správní orgány k těmto okolnostem nepřihlédly a nezohlednily subjektivní nesouvztažnost žalobce k organizátorovi akce. S ohledem na uvedené má žalobce za to, že sankce mu byla uložena ve zjevně nepřiměřené výši. Z uvedených důvodů žádá o zrušení napadeného rozhodnutí.

V písemném vyjádření k žalobě navrhl žalovaný zamítnutí žaloby a k meritu věci uvedl, že žalobce setrvává na své argumentaci uplatněné již v průběhu správního řízení, a proto v plném rozsahu odkazuje na napadené rozhodnutí, v němž se s námitkami účastníka v dostatečné míře vypořádal. Pokud jde o výši uložené pokuty, má za to, že odpovídá závažnosti zjištěného jednání. K argumentaci žalobce o „subjektivní nesouvztažnosti“ k organizátorovi akce uvedl, že jde o účelovou snahu žalobce relativizovat své chování. Žalobce se svého jednání dopustil v rámci (resp. po skončení) tzv. předváděcí akce. Žádné polehčující okolnosti s výjimkou skutečnosti, že jde o první pokutu za obdobné jednání, což již bylo zohledněno, žalovaný neshledává. K námitce o údajné likvidační výši sankce uvedl žalovaný, že tato argumentace byla vznesena poprvé až v žalobě.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce (výzva k vyjádření ohledně možnosti rozhodnout ve věci bez jednání byla žalobci doručena dne 29. 3. 2011) ani žalovaný (výzva k vyjádření ohledně možnosti rozhodnout ve věci bez jednání byla žalovanému doručena dne 25. 1. 2011) ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřili nesouhlas s tím, aby soud rozhodl bez jednání (§ 51 s.ř.s.).

Ze správního spisu zjistil soud následující skutečnosti:

- z kontrolního protokolu ze dne 30.4.2010, že tohoto dne byla provedena kontrola na základě nabídkového letáku „Předváděcí akce“ společnosti Golden Gate Marketing. v Nymburce. V 8.30 hod. se dostavili pracovníce České obchodní inspekce na předváděcí akci do hotelu Postřižiny, účastníci akce byli do předváděcího sálu vpuštěni v 9.00 hod. Akce byla od začátku prezentována jako pozvánka na autobusové zájezdy spojené s předváděcími akcemi. Účastníci byli seznámeni s tím, že na této akci dne 30.4.2010 budou nabízeny k prodeji pouze dva výrobky a to „Lanolin“ a „Koňská masť“. Tyto výrobky byly nabízeny za cenu 250,- Kč za kus s tím, že pokud si účastník alespoň jeden z výrobků zakoupí, dostane slosovateľný kupón, který posléze slouží k pozvání na autobusové zájezdy, které budou pro majitele kupónů zdarma. Kontrolní pracovníce M. S. si zakoupila výrobek „Lanolin“ a kontrolní pracovníce J. B. si zakoupila výrobek „Koňská masť“. Částku 2 x 250,- Kč/ks současně s částkou 25,- Kč za vstup ihned uhradily a na základě této úhrady dostala každá kupón s číslem (kupón č. 7 je přílohou č. 1 kontrolního protokolu). Dále byli účastníci informováni, že zakoupené výrobky budou vydány až po losování kupónů, které proběhne na konci předváděcí akce. Poté proběhlo předvádění výrobků - indukční plotna, deky merino, parní vysavač a titanové nádoby, při kterém bylo opětovně účastníkům akce sděleno, že tyto výrobky budou podrobně předvedeny a nabízeny k prodeji až při následných autobusových zájezdech. Po předvedení výrobků proběhlo losování kupónů a organizátory akce bylo sděleno, že vylosování výherci budou odvedeni před budovu hotelu k automobilu, u kterého jim budou vydány výhry. První byla vylosována M. S. (na kupónu č. 7 vyplněno jméno M. K.), která bez toho, aby jí bylo sděleno, jaký dárek vyhrála, byla odvedena ze sálu a to do vedlejší místnosti restaurace, kde jí jeden z organizátorů začal u stolu, na kterém měl předem připravené kupní smlouvy, nabízet k prodeji výše uvedené předváděcí výrobky s tím, že pokud si zakoupí všechny najednou, budou jí účtovány se slevou za celkovou sumu 19 990,- Kč. Po této nabídce sdělila kontrolní pracovníce, že si musí koupit výrobků rozmyslet a organizátor akce jí sdělil, že má počkat před budovou a vykázal jí z prostoru restaurace. J. B. byla vylosována jako třetí a situace proběhla stejným způsobem. Asi po 15 minutách sdělily pracovníce jednomu z organizátorů, který vyšel před hotel, že si jednu sadu za nabízenou cenu zakoupí a domluvily se na sepsání smlouvy. Poté odešly s pracovníkem sepsat smlouvu do sálu, ve kterém již žádný z účastníků nebyl. Při přechodu do sálu si pracovníce všimly dalších organizátorů akce, kteří jednotlivě s dalšími účastníky jednají o koupi výrobků v prostoru recepce a restaurace. Po návratu do sálu sepsaly s organizátory kupní smlouvu a následně se prokázaly služebními průkazy ČOI a sdělily, že probíhá kontrola. Poté organizátoři akce začali kontrolní pracovníce slovně napadat, křičet, že se měly ohlásit ihned na začátku akce a že takto kontrola nemá probíhat a že všechno zapřou, žádná akce, že v tento den neprobíhala a jeden z pracovníků vytrhl pracovníci M. S. z ruky podepsanou kupní

smlouvu, zmačkal ji a odběhl s ní ke krabicím se zbožím. Kontrolní pracovnice poté požádaly o sdělení jmen organizátorů akce a jejich funkce ve společnosti Golden Gate marketing, případně o předložení živnostenského oprávnění a součinnost při prováděné kontrole. Organizátoři akce odmítli sdělit svá jména a funkce ve společnosti, odmítli jakoukoli další součinnost a spolupráci a začali rychle balit zboží. Tímto jednáním mařili kontrolu. Na opakované požádání vrátili kontrolním pracovnícím zaplacenou částku za výrobky „Lanolin“ a „Koňská masť“. Částku za vstupné 2 x 25,- Kč nevrátili. Při sepisování kupní smlouvy pracovníci J. B. byl kupón č. 6 organizátorem akce odebrán, z tohoto důvodu je přílohou kontrolního protokolu pouze kupón č. 7.

Kontrolní pracovnice poté telefonicky na lince 158 ve 12.20 hod. požádaly z důvodu identifikace organizátorů o spolupráci Policii ČR. Dva policisté, kteří poté přijeli, zjistili na opakovanou žádost totožnost organizátorů akce, ale vzhledem k tomu, že ti nesouhlasili s tím, aby policisté sdělili jejich jména pracovnícím ČOI, nebyla totožnost ze strany kontrolních pracovníků zjištěna. Policisté sdělili, že pracovnice České obchodní inspekce si musí podat písemnou žádost o sdělení totožnosti těchto osob. Poté požádaly kontrolní pracovnice před policisty o předložení kupních smluv uzavřených na právě proběhlé akci v hotelu Postřižiny v Nymburce, ti to však odmítli s tím, že to není jejich povinnost, že žádné smlouvy ukazovat nebudou, pospíchají a i přesto, že byli opakovaně i před policisty požádáni o součinnost při kontrole a upozorněni kontrolními pracovníci na možnost pořádkové pokuty až do výše 50 000,- Kč dle § 9 odst. 4 zákona č. 64/1986 Sb., kterou může ředitel inspektorátu uložit osobě, která maří, narušuje nebo jinak ztěžuje výkon kontroly, toto odmítli a odjeli; poté odjeli i policisté. V průběhu předváděcí akce nebyly účastníkům nabídnuty zdarma žádné nápoje ani pokrmy, ačkoli na letáku je uvedeno: „Zdarma pro dámy – 2 ks chutného jídla“, „Zdarma pro pány – 2 ks chutného jídla“, „Občerstvení zajištěno“. Kontrolní pracovnice požádaly po odjezdu policistů servírku, která účtovala organizátorům akce pronájem sálu, o vyjádření ke skutečnostem souvisejícím s proběhlou předváděcí akcí, kterých byla přítomna. Vyjádření je přílohou č. 2 kontrolního protokolu;

- z kupónu společnosti Golden Gate Marketing, že byl vystaven na jméno Monika Kropáčková, Palackého třída, Nymburk, je na něm mj. uvedeno, že kupón slouží jako daňový doklad v hodnotě 25,- Kč;

- z letáku – pozvánky na předváděcí akci, že obsahuje mj. text: „Zveme Vás na předváděcí akci“, „Vstupné 25,- Kč“, „Zdarma do dámy ...“, „Zdarma pro pány..... pro manželské páry“, „Občerstvení zajištěno“, „Pátek 30. 4. 2010, ráno od 9:00 – 12:00 hod, Hotel Postřižiny, Palackého třída 48/12, Nymburk“;

- z vyjádření servírky M. N. ke kontrole provedené dne 30.4.2010 v době od 9 hod. do 12 hod. v prostorách hotelu Postřižiny v Nymburce, že jmenovaná uvedla, že za předem objednaný pronájem prostor byla po skončení akce uhrazena částka 2.185,- Kč; přílohou vyjádření je kopie „Příjmového pokladního dokladu“, na dokladu je uvedeno v kolonce „Přijato od – Golden Gate Matějčiček“. Dne 30.4.2010 od 8,00 hod. začali pracovníci společnosti přenášet z přistavené dodávky do sálu krabice se zbožím, od 8.45 hod. začali přicházet do pronajatého sálu lidé. Vzhledem k tomu, že počet zákazníků se hlásí na sídlo pořádající firmy, jmenovaná zjistila počet 18 přítomných účastníků. Organizátor akce jí v 9,00 hod. sdělil, že jakoukoli konzumaci, včetně nápojů, si účastníci hradí sami. Žádné občerstvení ani nápoje nebyly v ceně pronájmu sálu. Zhruba v 11.30 hod. vyšel z pronajatého sálu do restaurace první z účastníků akce s jedním z organizátorů akce (na akci byli přítomni celkem tři organizátoři, jejichž jména nezná), kteří usedli k jednomu ze stolů restaurace. Vzhledem k tomu, že obsluhovala, všimla si, že podepisují vyplněné tiskopisy s názvem „kupní smlouva“. Tato

situace s podepisováním kupních smluv se opakovala v prostorách restaurace ještě dvakrát s dalšími účastníky akce a taky nejméně dvakrát v prostoru recepce hotelu. Asi ve 12.20 hod. v pronajatém sále, kde již byli přítomni pouze dva z organizátorů akce a pracovníce ČOI, sklízela použité nádoby a přitom jsem viděla a slyšela, jak se pracovníce ČOI po podepsání kupní smlouvy prokázaly služebními průkazy a jak jeden z organizátorů akce, který se ráno při příjezdu do hotelu představil panu K. (vedoucímu provozu jako jednatel společnosti) začal na kontrolní pracovníce křičet, že všechno zapře a smlouvu vytrhl pracovníci z ruky, poté ze sálu odešla. Zhruba ve 12.30 hod. ji přišel požádat do restaurace jeden z organizátorů o vystavení dokladu o zaplacení pronájmu, částku 2.185,- Kč jí v hotovosti zaplatil. Při zaplacení částky jmenovaná slyšela, jak druhému z organizátorů říká, aby rychle sbalili zboží a odjeli. Po odjezdu organizátorů a přivolané policie, byla kontrolními pracovníci požádána o vyjádření, které poskytla a sdělila, že vedoucí provozu pan K., se kterým ráno při příjezdu jednal organizátor akce, a který se představil jako jednatel, není již přítomen a nemohou s ním mluvit. Pod uvedeným textem je podpis pracovníce ČOI a vlastnoruční podpis M. N.;

- z přípisu ze dne 5.5.2010, že správní orgán I. stupně požádal Policii ČR, Obvodní oddělení v Nymburce, z důvodu šetření kontroly provedené dne 30.4.2010 na předváděcí akci společnosti Golden Gate Marketing v hotelu Postřižiny o sdělení totožnosti osob, které tuto předváděcí akci vedly, neboť tyto osoby dne 30.4.2010 při prováděné kontrole odmítly pracovnícím ČOI součinnost při kontrole a kontrolní pracovníce telefonicky na lince 158 požádaly z důvodu identifikace těchto osob o spolupráci Policii ČR. Policisté, kteří přijeli a zjistili totožnost organizátorů akce, vzhledem k tomu, že osoby nesouhlasily s tím, aby sdělily jejich totožnost pracovnícím ČOI, uvedly, že musí podat písemnou žádost o sdělení totožnosti těchto osob;

- z odpovědi ze dne 13. května 2010, že Policie ČR, Obvodní oddělení Nymburk sdělila správnímu orgánu I. stupně na základě žádosti o ztotožnění osob, které prováděly předváděcí akci v hotelu Postřižiny, nacionále těchto osob: T. V., bytem Mladoboleslavská 2270/118, Mělník a T. V., bytem Pivovarská 3180, Mělník;

- z rozhodnutí ze dne 24.8.2010, že správní orgán I. stupně uložil panu T. V. pořádkovou pokutu ve výši 50 000,- Kč pro naplnění skutkové podstaty správního pořádkového deliktu podle § 19 odst. 1 zákona o kontrole, kterého se účastník řízení dopustil tím, že způsobil, že kontrolovaná osoba nesplnila povinnosti podle § 14 zákona o státní kontrole, tedy vytvořit podmínky k provedení kontroly, zejména poskytovat součinnost kontrolním pracovníkům. Účastník řízení jako fyzická osoba – organizátor předváděcí akce společnosti Golden Gate Marketing mařil výkon kontroly tím, že pracovníce České obchodní inspekce opakovaně slovně napadal, vybízel je k opuštění sálu, odmítl sdělit jména organizátorů akce a jejich funkce ve společnosti Golden Gate Marketing, dále odmítl předložit živnostenská oprávnění organizátorů výše zmíněné předváděcí akce i vydat smlouvy, které byly na této akci uzavřeny.

- z odvolání žalobce, že nesouhlasil s výše uvedeným rozhodnutím, včetně výše sankce, která neodpovídá skutečnosti a je nepřiměřená. Závěrem poukázal účastník na skutečnost, že nebyl dosud správně trestán.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Dle ust. § 19 odst. 1 zákona o kontrole fyzické osobě, která způsobila, že kontrolovaná osoba nesplnila povinnost podle ust. § 14 tohoto zákona, může kontrolní orgán uložit pořádkovou pokutu až do výše 50.000,- Kč.

Žalobce svými námitkami uplatněnými v podané žalobě míří proti výši uložené sankce, která je dle něho nepřiměřená vzhledem k osobě pachatele a k okolnostem spáchání. Soud tomuto tvrzení nepřisvědčil, námitky shledal neúspěšné a to z následujících důvodů:

Žalobce především poukázal na skutečnost, že *není a nebyl zaměstnancem organizátora akce*, a proto neměl žádné pokyny, ani informace o obchodních detailech a smlouvách uzavíraných v průběhu prodejní akce. Námitkou tohoto obsahu se zabývaly již oba správní orgány, přičemž správní orgán prvního stupně na str. 3, poslední odstavec a na str. 4 druhý odstavec rozhodnutí mj. uvedl, *„Tvrzení pana T. V., že nemohl pracovním ČOI v den kontroly poskytnout žádné dokumenty ani smlouvy, neboť ten den žádné smlouvy neuzavírali, je nepravdivé, jak vyplývá z kontrolního protokolu i vyjádření servírky, která ten den v hotelu Postřižiny pracovala. Tato servírka poskytla pracovním ČOI vyjádření, v němž mj. uvedla, že „vzhledem k tomu, že jsem je obsluhovala, všimla jsem si, že podepisují předem vyplněné tiskopisy s názvem kupní smlouva. Tato situace s podepisováním kupních smluv se opakovala ještě dvakrát s dalšími účastníky akce a taky nejméně dvakrát v prostoru recepce hotelu“.* Tyto smlouvy byly inspektorky ČOI v souladu s § 11 písm. b) zákona o kontrole oprávněny po panu V. požadovat k provedení kontroly. Skutečnost, že T. V. není v žádném vztahu smluvním či zaměstnaneckém ke společnosti Golden Gate Marketing nic nemění na oprávnění pracovník ČOI vyžadovat po něm součinnost při kontrole. Pan T. V. v den kontroly vystupoval jako osoba, která akci organizovala nebo pomáhala organizovat. Podle § 19 zákona o kontrole je kontrolní orgán oprávněn uložit pořádkovou pokutu fyzické osobě, která způsobila, že kontrolovaná osoba nesplnila povinnost dle ust. § 14 tohoto zákona. Pan T. V. odmítl s pracovníky ČOI jakkoliv spolupracovat, čímž zabránil provedení kontroly a tím znemožnil kontrolované osobě, aby poskytla požadovanou součinnost a naplnil svým jednáním skutkovou podstatu § 19 tohoto zákona“. Vzhledem k obsahu odvolacích námitek odvolací orgán str. 3 napadeného rozhodnutí mj. uvedl *„Odvolatel se hájí tím, že se prodejní akce účastnil pouze jako pomocník a pozorovatel bez patřičných znalostí a necítil tak povinnost inspektorkám sdělovat jakékoli informace. Tato obhajoba však nemůže obstát. Jak vyplývá ze správního spisu, účastník na prodejní akci vystupoval coby osoba, která akci organizovala, resp. pomáhala organizovat. Za této situace bylo jeho povinností poskytnout inspektorkám požadovanou součinnost. O této povinnosti byl poučen a bylo mu rovněž sděleno, že při nesplnění mu může být uložena pořádková pokuta až do výše 50 000,- Kč. Pokud i za těchto okolností vystupoval účastník způsobem, který je popsán v rozhodnutí krajského inspektorátu (a v kontrolním protokolu) nelze jeho chování omlouvat tím, že byl pouze „pozorovatelem“ či „pomocníkem“.* Na téže straně straně rozhodnutí dále odvolací orgán rovněž uvedl *„Tvrzení, že účastník neměl povědomí o tom, že by v den kontroly byly uzavřeny jakékoli kupní smlouvy, považuje odvolací orgán za nevěrohodné, protože z vyjádření svědkyně událostí jednoznačně plyne, že kupní smlouvy na akci uzavírány byly. Účastník řízení coby „pozorovatel“, jak sám sebe označuje, si této skutečnosti jistě musel být vědom, nehledě na tom, že jednu ze smluv podepsala samotná inspektorka ČOI.“*

Soud se s výše uvedeným hodnocením shoduje a dodává, že skutkový stav byl zjištěn

v dostatečném rozsahu a úvahy, z něj vycházející jsou logické, srozumitelné a soudem přezkoumatelné. Listiny týkající se provádění kontroly shromážděné ve správním spise představují důkazní prostředky, jenž umožnily správním orgánům přijmout jednoznačný závěr o naplnění správního deliktu žalobcem. Žalobce nijak nepopírá, že se „předváděcí akce“ účastnil, rovněž tak nepopírá, že odmítl poskytnout inspektorkám v napadeném rozhodnutí prvního stupně popsanou součinnost, namítá toliko, že tak učinil proto, že byl v pozici „uchazeče“, resp. není a nebyl zaměstnancem organizátora akce. Tato tvrzená skutečnost je pro rozhodnutí v dané věci irrelevantní. Nadto není ani doložena žádným důkazním prostředkem. I pokud by žalobcovo tvrzení odpovídalo skutečnosti, mohl žalobce uváděné tvrzení učinit již na místě kontrolní akce a nevyhýbat se zjištění své totožnosti kontrolními orgány. Sama skutečnost, že žalobce se zjevně vyhýbal zjištění totožnosti své osoby, svědčí pak spíše o správnosti správních úvah obsažených v napadeném rozhodnutí, že žalobce se snažil i s dalším organizátorem akce zmařit provedení předmětné kontroly, a rovněž o snaze vyhnout se postihu své osoby právě z důvodu uložení správní sankce, o níž byl poučen i před přivolanými příslušníky Policie ČR.

Rozhodnou skutečností v daném případě je, že v den kontroly žalobce vystupoval jako osoba, která akci organizovala nebo pomáhala organizovat a přitom odmítla kontrolním pracovním poskytnout součinnost, resp. svým jednáním bránil provedení kontroly tím, že pracovníce ČOI opakovaně slovně napadal, vybízel je k opuštění sálu, odmítl sdělit jména organizátorů akce a jejich funkce ve společnosti Golden Gate Marketing, odmítl předložit živnostenská oprávnění organizátorů výše zmíněné předváděcí akce i vydat smlouvy, které byly na této akci uzavřeny. Popsaným jednáním znemožnil kontrolované osobě tj. společnosti Golden Gate Marketing, aby poskytla požadovanou součinnost a naplnil svým jednáním skutkovou podstatu ust. § 19 tohoto zákona.

Pro úplnost soud dodává, že postup příslušníků policie v dané věci nebyl správný a byl v rozporu s ust. § 135 správního řádu.

K námitce, že žalobci nebyl doručen kontrolní protokol, který byl zaslán pouze kontrolované osobě, soud uvádí, že postup správních orgánů shledává správným. V daném případě byla uložena pořádková pokuta, k níž se nevede žádné správní řízení. Z formálního hlediska je řízení o uložení pořádkové pokuty řízením zahajovaným z moci úřední. Prvním úkonem v řízení o uložení pořádkové pokuty je rovnou vydání rozhodnutí o uložení pokuty; znamená to, že vydání takového rozhodnutí nepředchází ani oznámení o zahájení řízení. Pořádková pokuta je institutem sloužícím k zajištění průběhu a pořádku při postupu správních orgánů. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 69/2009 - 53, www.nssoud.cz, „účelem uložení pořádkové pokuty je obecně především umožnění efektivního (hladkého a nerušeného) průběhu řízení a zabránění průtahům či jiným problémům, které během daného řízení mohou vzniknout. Ve své podstatě se tak jedná o donucovací prostředek procesní povahy, který je sankčního zaměření a který směřuje k naplnění smyslu a účelu prováděného řízení.“. K okolnostem vypracování kontrolního protokolu se vyjádřil již správní orgán prvního stupně, který na str. 3 rozhodnutí mj. uvedl: „Pracovnice ČOI, které prováděly kontrolu na předváděcí akci společnosti Golden Gate Marketing v hotelu Postřižiny sepsaly kontrolní protokol v souladu s § 12 odst. 2 písm. e) a § 15 zákona o kontrole téhož dne na místě, kde se předváděcí akce konala. Z důvodu neposkytnutí součinnosti panem T. V., nebylo však možno sepsat protokol v přítomnosti osob, jež předváděcí akci organizovaly. Pan T. V. s ostatními osobami, které akci organizovaly, odjel z místa akce po tom, co se pracovnice ČOI prokázaly služebními průkazy a vyžadovaly po nich součinnost, následně i za přispění přivolaných příslušníků Policie ČR. Stejnopis protokolu byl v souladu s § 16 zákona o kontrole následně zaslán kontrolované osobě

společnosti Golden Gate Marketing, která se s ním seznámila dne 16.5.2010.“ Správní orgán byl povinen zaslat protokol o kontrole kontrolovanému subjektu, což učinil a nikoli žalobci, v důsledku jehož jednání, tedy urychleného odjezdu z místa konání předváděcí akce, byl sepsán protokol v jeho nepřítomnosti. Vzhledem k uvedenému neshledal soud tuto námitku důvodnou.

Žalobce dále namítá, že sankce mu byla uložena ve zjevně nepřiměřené výši, ba že *uložená sankce je pro něho téměř likvidační.*

Soud po zhodnocení všech okolností daného případu neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí ani ohledně výše uložené sankce, která byla správními orgány uložena v zákonných mezích (§ 19 odst. 1 zákona o kontrole) poté co bylo prokázáno, že žalobce svým jednáním naplnil skutkovou podstatu pořádkového deliktu a její výše byla řádně odůvodněna.

Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně (na str. 4 poslední odst. rozhodnutí) vyplývá mj., že při určení výměry pokuty vzal správní orgán v úvahu, že pan T. V. znemožnil provést kontrolu, jelikož absolutně odmítl spolupracovat, pracovníce ČOI opakovaně slovně napadal a dopustil, aby jim byla násilím odebrána smlouva, která s nimi byla předtím sepsána. Způsob chování jmenovaného správní orgán kvalifikoval jako maření značné intenzity. Kontrola tak nemohla být zdárně provedena a kontrolní pracovníci nemohli učinit úkony nezbytné ke zjištění skutkového stavu týkající se předmětné předváděcí akce. Odvolací orgán se ohledně posouzení závažnosti jednání se závěrem orgánu prvního stupně ztotožnil. Tedy dospěl rovněž k závěru, že šlo o jednání zvláště závažné, které odůvodňuje uložení sankce při samé horní hranici zákonné sazby. Po zvážení všech okolností však odvolací orgán dospěl k závěru, že je zde dán prostor pro částečné snížení sankce, a to o částku 5.000,- Kč. Za polehčující okolnost seznal odvolací orgán skutečnost, že se jednalo o první porušení zákona. Jednání účastníka však bylo evidentně úmyslné a pokračoval v něm i po příjezdu Policie ČR. V důsledku jednání účastníka byla kontrola prakticky zcela zmařena. Vzhledem ke všem okolnostem shledal odvolací orgán pokutu ve výši 45 000,- Kč za zcela přiměřenou.

Soud dospěl k závěru, že výše uvedené závěry správních orgánů jsou zcela na místě. Žalobce sice tvrdí, že vzhledem k jeho osobním poměrům je výše pokuty *likvidační*, ale k těmto svým tvrzením neoznačil žádné důkazy ani je blíže nerozvedl kromě tvrzení, že je mladým uchazečem o zaměstnání.

Z obsahu podaného odvolání ze dne 3. 9. 2010 vyplývá, že žalobce namítal pouze, že nebyl dosud správně trestán. Žalovaný neměl důvod se domnívat, že trest bude pro žalobce nepřiměřený a k namítané skutečnosti výši pokuty snížil o 5.000,- Kč.

Městský soud v Praze uvádí, že se v daném případě ztotožnil s názorem žalovaného o závažnosti správního deliktu, způsobu jeho spáchání i jeho odůvodnění uložení pokuty při horní hranici zákonné sazby, neboť žalobce byl tím, kdo svým jednáním způsobil, že kontrolovaná osoba nesplnila povinnost podle ust. § 14 tohoto zákona v takové míře, že kontrola nemohla být vůbec provedena. K nově uplatněné námitce „ohledně likvidačního charakteru“ pokuty snížené na částku 45.000,- Kč, soud uvádí, že žalobce v řízení před soudem uváděný důvod, pro který by měla mít předmětná pokuta likvidační charakter, tedy tvrzení, že je mladým uchazečem o zaměstnání nijak neprokázal (např. potvrzením správního orgánu, že žalobce je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání). Za této situace, kdy žalobcovo tvrzení o existenci důvodu likvidačního charakteru pokuty snížené na částku 45.000,- Kč zůstává toliko v rovině tvrzení, nemohl shledat soud uvedenou námitku úspěšnou,

resp. námitce tohoto obsahu přisvědčit, když nelze posoudit zda vůbec, případně po jak dlouhou dobu mohla mít tvrzená skutečnost vliv na charakter uložené pořádkové sankce.

Neboť žalobce tvrdí v žalobě, že výše uložené sankce je zjevně nepřiměřená, zabýval se soud i tím, zda je namístě v daném případě nahradit správní uvážení správního orgánu užitím moderačního práva soudu.

Jak již judikoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30.11.2005, sp.zn.: 1 As 30/2004-82, takový zásah do uvážení správního orgánu je zásahem dovoleným, umožněným soudem ustanovením § 78 odst. 2 s.ř.s., kde soud se chová jako správní orgán a může zasáhnout do výše trestu jako by jej uděloval sám. Tím, že trest soud sníží či od něj upustí, nezpochybňuje závěr správního orgánu o tom, že žalobce porušil zákon a dopustil se správního deliktu.

Městský soud v Praze dospěl v daném případě k závěru, že uložená pokuta ve výši 45.000,- Kč není pokutou zjevně nepřiměřenou, odpovídá danému porušení zákona i zákonnému rozpětí stanovenému v ust. § 19 odst. 1 zákona o kontrole. Soud má za to, že výše uložené sankce je adekvátní danému porušení povinností žalobcem. Skutečnost, že žalobce nebyl dosud správně trestán byla již zohledněna odvolacím orgánem.

Je namístě zdůraznit, že výše sankce za protiprávní jednání musí mít nejen preventivní, ale i represivní charakter a to předně ve vztahu k žalobci a musí tak s sebou nést přiměřeně citelný zásah do jeho majetkové sféry, aby byl veden k důslednějšímu dodržování všech zákonných norem, kterými je vázán a to zejména zákona o silniční dopravě. Preventivní úlohu musí uložená sankce pak mít rovněž ve vztahu i ke všem ostatním subjektům pohybujícím se na daném trhu.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. srpna 2013

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Jeklová